

her i Rigsdagen, kunde begaa en saadan Fejltagelse, som dog har nogen Betydning, thi de Lovforslag, jeg i Aar har fremsat, er saa ensartede med de Lovforslag, jeg fremsatte og fik gennemført i Fjor, at Beløbet i Virkeligheden er ganske det samme. Det ærede Medlem har ikke lagt Mærke til, at de Lovforslag, som gennemførtes i Fjor Efteraar, var — jeg skal straks nævne de tilkomne Lovforslag — i Virkeligheden væsentlig de samme Lovforslag, som er fremsatte i Aar, men der var udeladt eet, som først kom til Behandling senere, nemlig Forslag til Lov om Merindkomstskat, og naar dens Provenu lægges til det af det ærede Medlem anførte Provenu, naar vi op til akkurat det samme Beløb, som der i Aar er Tale om, nemlig 200 Mill. Kr.

At dette Tal, 200 Millioner, har vakt en vis Opsigt i Publikum, at det har været et udmærket Tal at sætte i Spidsen for Avisartikler o. s. v., er naturligt og rimeligt, det har en vis Karakter af det overvældende; men for det ærede Medlem kunde Indtrykket ikke være saaledes, thi det ærede Medlem havde oplevet akkurat det samme i Fjor, kun i to Repriser, idet de Forslag, der blev fremsat i September og Oktober og gennemførtes i Løbet af en Maaned, var væsentlig de samme Lovforslag som nu. Det var Forbrugsafgifternes Forhøjelse, Tobaksskat, Ølskat, Tillægsafgift paa Spiritus, Tillægsafgift paa Vin, Smykkeskat, Børsskat, Lov om Ejendoms skyld, Lov om Ændring af Formue- og Indkomstskatten, overhovedet alle de Lovforslag, der nu er til Behandling i dette høje Ting, undtagen tre ny tilkomne, som ikke gør nogen Forskel af Betydning i finansiel Henseende, nemlig Lovforslaget om Forhøjelse af Stempelafgiften paa Spillekort, som det ærede Medlem heller ikke regner for at være af nogen indgribende finansiel Realitet, og dernæst to Lovforslag, der skulde være af vedvarende Karakter, og af hvilke det ærede Medlem allerede har tiltraadt det ene og for Resten egentlig ogsaa det andet, nemlig Forslag til Lov om Stempelafgiftens Beregning ved Overdragelse af fast Ejendom og Forslag om Ændring i Arveafgiften. Dette er de nye Lovforslag. De andre 9 Lovforslag er de samme som de, der i Fjor blev behandlet af dette høje Ting og gennemført paa en Maaned. Da var de dog for en væsentlig Del nye, og derfor undrer det mig, at det ærede Medlem siger, at der for disse Lovforslags Vedkommende nu maa kræves en meget nøje og omhyggelig Gennemgang i et Udvalg. Det kan

jeg naturligvis ikke gøre den fjerneste Indsigelse imod, og hvis Udvalget ønsker min Medvirken til noget som helst, er jeg naturligvis rede. Men en lille Smule maa det dog forbavse mig, at man i Fjor — dog med en vis Modvillie, Stemningen var ikke altid den elskværdigste overfor Finansministeren — kunde bestemme sig paa en Maaned til at gennemføre disse Lovforslag i den høje Rigsdag; men nu, da de kommer tilbage ret uændrede, om trent i samme Skikkelse som i Fjor, er der pludselig saa mange Betæneligheder. Det Beløb, man i saa høj Grad opholder sig over, de 200 Millioner, der skal være saa afskrækkende, er netop det Beløb, Rigsdagen bevilgede i Fjor; om man den Gang fra det konservative Folkepartis Side havde større Tillid til Finansministeren end i Aar, skal jeg lade være usagt, jeg kan neppe tænke mig det.

Hvad de 200 Mill. Kr. angaar, maa jeg straks sige, at disse efter min Mening er nødvendige for Statskassen. Det ærede Medlem accepterede det finansielle Grundlag, jeg havde stillet mig paa overfor disse Lovforslags Fremførelse og mulige Gennemførelse, han accepterede Grundlaget for Finanslovsforslaget, 200 Mill. Kr. indkommet ved, hvad vi kan kalde løbende Indtægter, 200 Mill. Kr. ved Hjælp af disse Skattelovforslag og, hvis det er nødvendigt, 100 Mill. Kr. ved Hjælp af Laan. At Forholdene ikke vil komme til at ligge ganske saaledes, er naturligvis muligt — jeg kan ikke indestaa for, at ikke baade de 200 Millioner paa de løbende Indtægter og de 200 Millioner paa Skattelovforslagene vil blive noget forøget eller formindsket —, men i det store og hele tror jeg, min Beregning er rigtig, og det har det ærede Medlem jo ogsaa indrømmet, kun at han gik noget videre end jeg, idet han mente, at den anslaaede Udgift paa 480 Mill. Kr. rimeligvis var for ringe, at det godt kunde være, man kom op til de 500 Millioner — hvad jeg for Resten ogsaa har forudset Muligheden af — og maaske endda kom ud over dette. Men har man først stillet sig paa dette Standpunkt, kan man ingenlunde søge at forringe Indtægten ved forelagte Skattelovforslag af den Art, som her foreligger.

Det ærede Medlem sagde, at hans Parti tog det Forbehold, at hvis den Fred, som ønskes af alle, var rykket saa nær, at den var indenfor Rækkevidde, eller var blevet til Virkelighed, vilde Partiets Stilling blive en anden. Det kan jeg ikke tro, det ærede Medlem vil fastholde ved